

The Title, the Preamble and Clause 1 were added to the Bill.

Motion to pass.

Sri M. V. KRISHNAPPA.—I beg to move :

“That the Mysore Societies Registration (Amendment) Bill, 1965, be passed.”

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That the Mysore Societies Registration (Amendment) Bill, 1965, be passed.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—Next Bill please.

MYSORE CATTLE TRESPASS BILL, 1965.

as reported by the Select Committee.

(Motion to consider).

Sri R. M. PATIL (Minister for Development, Panchayati Raj and Municipal Administration).—I beg to move :

“That the Mysore Cattle Trespass Bill, 1965, as reported by the Select Committee be taken into consideration.”

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That the Mysore Cattle Trespass Bill, 1965, as reported by the Select Committee be taken into consideration.”

Sri R. M. PATIL.—This Bill was referred to the Select Committee and the Select Committee was pleased to consider and suggest some measures. They have suggested certain clauses which are very important and the report of the Committee is also there. This Bill may be considered in detail because a number of suggestions which are new are added to the Bill in order to make the measures more effective. It was brought to the notice of the Committee that certain areas in the State are more affected on account of the stray cattle and persistent defaulters who do not respect the law at all and will allow their cattle. In order to make provision for such persistent defaulters and also for stray cattle, the measures have been suggested in this and they are more effective. The Police aid also was suggested under certain circumstances. In some areas the Police force is requisitioned quite a number of times and that too after the crops are destroyed. As there is likelihood of assaulting the owners of the fields or their servants and there is likelihood of damaging the crops by the cattle, the aid of the Police can be taken in order to protect the crops as well as to prevent the breach of peace.

(SRI R. M. PATIL)

Then, heavier penalties in respect of such owners of the cattle are also suggested. Therefore, these are very important clauses and they may be considered. This is the sum and substance of the report of the Committee and the amended provisions.

Mr. SPEAKER.—Is there anybody to speak on this ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ (ಕಾಪು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಜಾನುವಾರುಗಳ ಕಾನೂನು ಭಂಗ ಬಾಯಿದೆಯನ್ನು ನಾನು ಕೆಲವು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರೂ ಇದರಿಂದ ಬರಬಹುದಾದ ಕೆಲವು ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ನಾನೀಗ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೂಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಬಾಯಿದೆಯನ್ನು ಈ ದಿವಸ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಜಿಯಾಗಿ ತಿರುಗತಕ್ಕ ರಾಜಕೀಯ ಗೂಳಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಬಾಯಿದೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಫಲಪ್ರದವಾಗುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಕತ್ತೆಗಳ ಮೇಲೂ ಕೂಡ ಹೇರಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮನೂದೆ ಯನ್ನು ಶಾಸನಕಡತಕ್ಕೇರಿಸಿದರೆ, ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶವಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಅದರಿಂದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೊಂದಲಾಗಲಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಎಡೆಗೊಡಬಹುದೆಂದು ನನಗಿನ್ನುತ್ತಿದೆ. ಹಳ್ಳಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಇದರಿಂದ ರಾಜಕೀಯ ಗೊಂದಲ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟು ವಿನಾ ಅನುಕೂಲವೇನೂ ಆಗಲಾರದು. ಈ ಜಾನುವಾರುಗಳ ಕಾನೂನು ಉಲ್ಲಂಘನೆಯನ್ನು ತಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ತಾವು ಈ ಬಿಲ್ಲನಲ್ಲ.

“Any person authorised by the State Government in this behalf, or any member of the watch and ward staff of a village or Town panchayat, may seize or cause to be seized any cattle trespassing on any land in a village and doing damage to such land or to any crop or produce thereon ”

ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಎಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಇಲ್ಲವೇ ವಾಡ್ ಅಂಡ್ ವಾರ್ಡ್ ಇರತಕ್ಕವರು ಈಗಾಗಲೇ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಬದ್ಧ ತೊಳಲಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಟೈನ್ ಪಾಸ್ ಮಾಡದೇ ಬಯಲು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜಾನುವಾರುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ ರೈತರು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾವನಾದರೂ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಕುಟುಂಬದ ಮೇಲೆ ವೈರ ಇದ್ದರೆ ಆ ದನಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದು ಟೈನ್ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಾನೂನು ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಾಯಿತು ಎಂದು ದೊಡ್ಡಿಗೆ ಕಟ್ಟತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭ ಇದೆ, ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕ್ಲಾಸ್ ಅನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ :—

“30. Power of State Government to authorise local authorities to exercise powers under the Act.—The State Government, may by notification, authorise any local authority within the area subject to the jurisdiction of such local authority, to exercise all or any of the powers of the State Government or the District Magistrate under this Act, subject to such restrictions and conditions as may be prescribed in such notification.”

ಇಂಡಿಬ್ಜುಯರ್ಸ್ ಎಂದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ತಾವು ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರದವರು ಅಥವಾ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನೇಮಕ ಮಾಡಬಹುದು, ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರಾಜಕೀಯ ಬೆಳೆದು ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಈ ತನಕ ತಂದಿರುವ ಕಾನೂನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಾಟನ್‌ನೇಷನ್ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದೆ ಇದು ನಮಗೆ ಬಹಳ ಹೆದರಿಕೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ. ತಾವು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಬಹುದು ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಜನರನ್ನೇ ನೇಮಕ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಭ್ಯಾಸ ತಮ್ಮಲೇ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ತಮ್ಮವರು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಈ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಈ ತನಕ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ

ತೋಳರಾಡುತ್ತಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇನ್ನೂ ವಿಷಮ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಈಗಿರುವ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ದೊಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ವಿಲೇವಾರಿ ಪಡೆಲರ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ನೋಡಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆ ಜಾನುವಾರುಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲ ಕೂಡತಕ್ಕ ನೀರು, ಹುಲ್ಲು ತಿಂಡಿ ತಿನಿಸುಗಳು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ರೀತಿಯದು ಆಗಿದೆ. ತಾವೇನೋ ಕಾನೂನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜಾನುವಾರುಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡಿಗಳ ಸೇರಿಸಿದಾಗ ಅವಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಾಕದಿದ್ದರೆ ಹೀಗೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಭೇಟಿಕೊಟ್ಟು ಅವಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು, ಅದನ್ನೂ ಸಹ ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಜಾನುವಾರುಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವಾಗ ರಶೀದಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ತಾವು ಇದರಲ್ಲಿ ಆಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವಿಧ್ಯಾವಂತ ರೈತರು, ಜಾನುವಾರುಗಳ ಕ್ರಿಸ್ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದಂತಹ ರೈತರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ದನಕರುಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡಿಗಳ ಕಟ್ಟುವಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಮುಖಂಡರು ಅಥವಾ ಪೌಂಡ್ ಕೀಪರ್ಸ್ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾದರೆ ರಶೀದಿ ಕೊಡದೇ ಹಾಗೆಯೇ ಕಳುಹಿಸುವ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ, ರಶೀದಿ ಕೇಳದರೆ 'ರಶೀದಿ ಏಕೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.' ಎಂದು ಕಳುಹಿಸಿಬಿಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಇವತ್ತು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಪೌಂಡ್ ಕೀಪರ್ಸ್ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವಾಗ ಒಳ್ಳೆಯವರನ್ನು ನೋಡಿ ವ್ಯವಹಾರ ಜ್ಞಾನ ಇರುವವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು "Removal of Cattle to specified places" ಎಂಬ ಕ್ಲಾಸ್ 14 ವಿನಿದೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಗೋಮಾಳ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸ್ಪೆಷಿಫೈಡ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಜಾನುವಾರುಗಳು ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಫೀಸರು ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಆಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಗೋಮಾಳ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಸಾಗಿಸುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಾಂಪ್ಲನ್ನು ತೆಗೆದುಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಇದೀ ರಾಜ್ಯದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಗಿಯಾ ನಿಗದಿಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಥವಾ ಜಿಲ್ಲಾಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಇದರಿಂದ ದನಗಳನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಸಾಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಫೀಸರು ಆದೇವರು ಮಾಡಿದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಸಂಬಂಧವಾದ ಕಾಂಪ್ಲನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ್.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ತುಡುಗು ದನಗಳ ಹಾವಳಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ತಂದಿರುವ ವಿಧೇಯಕವು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ವಿಧೇಯಕವು ಇದುವರೆಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದುದರಿಂದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತುಡುಗು ದನಗಳ ಹಾವಳಿಯು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಅದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ರೈತರು ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಮನವಿಮಾಡಿದ್ದರು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಅವರು ಹೋದಾಗ ಮನವಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ತುಡುಗು ದನಗಳ ಹಾವಳಿಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ತಪ್ಪಿತಸ್ತರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಲು ಈಗ ಈ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಎರಡನೆಯ ಕ್ಯಾಬಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಟರ್ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ಆಕಳು, ಏತ್ತು ಮತ್ತು ಹೋರಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಖಚಿತವಾಗಿ ಅಡಕಮಾಡಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿರುವುದರಿಂದ ಅನುಷ್ಠಾನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವನ್ನು ಸಹ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ರೈತನು ಕ್ಯಾಬಿನಲ್ಲಿ ಪೌಂಡ್ ಕೀಪರ್ ಗಳನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುವ ವಿಚಾರವಿದೆ. ಮುಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡಿಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪಡೆಲರು, ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳವರು ಅವುಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು ಪೊಲೀಸ್ ಪಡೆಲರನ್ನು ಅಥವಾ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ್)

ಇನ್ನು 7ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಜಮೀನಿಗೆ ಡ್ಯಾಮೇಜ್ ಮಾಡುವ ದನಗಳ ವಿಚಾರ ನಮೂದಾಗಿದೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಹೊಲದ ಮಾಲೀಕ, ಸರಕಾರದಿಂದ ಅಧಿಕಾರ ಪಡೆದವರು, ವಾಚ್ ಅಂಡ್ ವಾರ್ಡಿನವರು, ಪಂಚಾಯತಿಯವರು ಡ್ಯಾಮೇಜ್ ಮಾಡುವ ದನಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ದೊಡ್ಡಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ದನಗಳನ್ನು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಡದೆ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟು ಡ್ಯಾಮೇಜ್ ಮಾಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು.

9ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಾಗ ಪೊಲೀಸಿನವರ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಪೊಲೀಸಿನವರು ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪೊಲೀಸರನ್ನು ಕರೆದಾಗ ಬುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿರುವುದು ನೂಕುವಾಗಿದೆ.

ಜುರ್ಮಾನೆ ಹಾಕುವುದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಯೂನಿಫಾರಂ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವಾಗ ಒಂದೇ ದರದಲ್ಲಿ ಹಾಕುವುದು ನೂಕು.

14ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ದನಗಳನ್ನು ಒಂದು ಊರಿನಿಂದ ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಸಾಗಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. 20ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಿರ್ಬಂಧವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದೂರು ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಕಾರ್ಯಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ತಕ್ಕ ಬದರಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು.

15ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ 7 ದಿವಸಗಳೊಳಗಾಗಿ ರಾಸುಗಳನ್ನು ಕ್ಲೈಂ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಮೂದಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಕತ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಕುರಿಗಳಿಗೆ 3 ದಿವಸ ಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದೇಕೆ? ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ 7 ದಿವಸಗಳ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಹೀಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರುವುದೇಕೆ? ಅವೇನು ತಪ್ಪುಮಾಡಿದೆ? ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೂ 7 ದಿವಸಗಳ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕಾದು ಅವಶ್ಯಕ. 3 ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಲೈಂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಕತ್ತಿ ಮತ್ತು ಕುರಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೂಡ 7 ದಿವಸಗಳ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನೂಟಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಾರಾಟಮಾಡುವಾಗ ಆಫೀಸರುಗಳು ಮತ್ತು ಪೌಂಡ್ ಕೀಪರುಗಳು ರಾಸುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ನಿರ್ಬಂಧಪಡಿಸಿರುವುದು ಸ್ಯಾಗರ್ತಾರ್ಹವಾದ ವಿಚಾರ, ಹಿಂದೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭಗಳಿದ್ದುವು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಜುರ್ಮಾನೆ ವಗೈರೆ ಹಾಕುವುದನ್ನೇನೂ ನೂಟಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. 27ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಪೆನಾಲ್ಟಿ ವಿಚಾರವಿದೆ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಕೊಂದು ಕೊಂದರೆ ಅಥವಾ ಮಾರಾಟದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರೆ ಜುರ್ಮಾನೆ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದಿದೆ. ಇದು ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು.

22ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಅತಿಕ್ರಮವಾಗಿ ಯಾವನು ದನಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡಿಗೆ ತರುತ್ತಾನೋ ಅಂಥಹ ವನಿಗೆ ಒಂದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ತನಕ ದಂಡ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ದಂಡ ಹಾಕುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಯಾರೂ ದನಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡಿಗೆ ತರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ದಂಡ ಹಾಕುವುದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಪಶುಗಳ ಅತಿಕ್ರಮಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸ್ಯಾಗತಿಸಿ ನಾನು ಸುಹೆ ಮಾಡಿದಂಥ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಗೆ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

2-30 P.M.

Mr. SPEAKER.—Is Sri M. R. Patil participating in the Debate? He is a member of the Committee. Generally members of the committee do not participate, not that there is any rigid rule, but it is only a convention.

Sri M. R. PATIL (Hubli).—I do not want to participate unless the Opposition members bring out any new points.

†Sri V. S. PATIL (Belgaum I).—Sir, as this is a very simple Bill, we expected some good changes would have been made by our committee members.

Mr. SPEAKER.—They have done their best.

Sri V. S. PATIL.—But the outlook is rather not good.

Mr. SPEAKER.—Sri Patil, you always feel that they have done their best. He may suggest some changes.

Sri V. S. PATIL.—Sir, there were two Chairmen Sri Ramakrishna Hegde and Sri R. M. Patil. Sri Ramakrishna Hegde wanted to centralise every power in the hands of the Government and Sri Patil's views are that everything should be centred round the Police Department. Both these views have been incorporated in this particular Bill.

This is a draft practically on the lines of the Central Act No. I of 1871, which was brought into force by the British Government. Their main purpose was to centralise all powers in the hands of the Government and through their District Magistrates. The District Magistrate was practically a powerful individual when the British Raj was here. We expected that since the Policy of our Government is to decentralise all these powers it would be better to give to the people concerned some powers as far as possible. This matter of cattle trespass is a very simple thing which affects only the village people in the rural areas in the real sense of the term. Now we have started our village panchayats. We have delegated some powers to them to manage their own affairs, so far as village administration is concerned and we expected that these powers are enlarged, as and when we feel that it is better in the interests of the country to increase their responsibilities. This is a measure to prevent the stray cattle from damaging agriculture crops or garden crops or horticultural gardens and in a very few cases by the owners of cattle intentionally for these purposes, this Act has been in force for such a long time. So far as the enforcement of the provisions of this Act is concerned, it must be the primary duty of the village or the town panchayat to look after these matters. It is not a concern of the Government or the Commissioner or the Deputy Commissioner or the District Magistrate at all. I do not know why the Hon'ble Members of the Select Committee did not take this point of view into consideration when they studied, scrutinised, analysed and then put this draft before this Hon'ble House. Clause 5 is merely a reproduction of the old Act of 1871. Sir, it is now nearly 90 years back that this particular Act was passed when the British Government was in our country. They wanted to centralise all powers in the hands of the District Magistrate and that was why they did it. But, now we have to give these powers or decentralise these powers in the village entitled or the Panchayatraj, which we are now calling. My submission is that this Bill, this Act, ought to have been a part of the Village Panchayat Act itself, a chapter in that Bill which is pending before this House. Now, as it is given as an independent one, still we can make some change.

(SRI V. S. PATIL)

The power of appointment of pound keepers is given to the district magistrate. I do not know why the district magistrate should be overburdened when other works especially the tour programmes of Hon'ble Ministers, the Deputy Ministers and Parliamentary Secretaries too—are there for him to attend to. Secondly, this—the organisation of the Police patels is also likely to be eclipsed in the near future. That was also an archaic idea of the British Government, to keep their hold from the village to the centre through these officers. That also must go. If the village patel is to be appointed as the pound keeper, I think many difficulties are likely to come up, because under this Act, there are some provisions contained in clauses 12, 13 and 14. These clauses are incorporated in this Bill in order to give more powers to the cattle pound keeper. Even he can ask for the deposit of security, which will be even hundreds of rupees from the person whose cattle is seized. We know that some of the Police patels are paid a remuneration by the Government to the extent of three rupees per month. Even there are Patels serving on three rupees per month. Can these officers be allowed to take security from the owners of cattle which may go up to a thousand or two thousand rupees? That may create some difficulties in the actual working. That is why my suggestion is, instead of giving this power to the District Magistrate, the Secretary of the Village Panchayat should be invested with this power of cattle pound keeper. Being the servant of the Panchayat, he will have funds of the Panchayat to maintain the cattle. It is not so in the case of the police patel. Supposing, there will be 10 or 15 cattle impounded; it would be impossible for the patel to feed them for even a day or two.

It has been already suggested in sub-clause (c) of clause 2 read with clause : 0. "The State Government, may by notification, authorise any local authority within the area, subject to the jurisdiction of the local authority..." etc. So, there is an idea before this Committee to hand over this matter to the Village Panchayat if we read these clauses conjointly. Then, why should we not make a specific law instead of having this intermediary clause to appoint a District Magistrate?

Sir, I have sent some amendments and their copies have been supplied to us. So far as these amendments are concerned, I will speak on them then they are being moved.

†ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮೀ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪುಂಡುವನಗಳು ಯಾವುದಾದರೂ ಅನಿಪಾಸ್ತಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವುಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಅವುಗಳ ಪಾಲನೆ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿ ಈ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ವಿಧೇಯಕದಲ್ಲಿ 33 ವಿಧಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಕೈಲ ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ ವಿ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಈ ವಿಧೇಯಕ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ದೋಷಗಳು ದೂರವಾಗಬೇಕಾದುದು ಸಹಜ. ಆನಂತರ ಈ ಸಭೆಗೆ ಪುನರ್ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಬರಬೇಕಾದುದು ನ್ಯಾಯ. ಆದರೆ ಈ ವಿಧೇಯಕ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ದೋಷಗಳು ನಿಜವಾಗಿ ದೂರವಾಗಿಲ್ಲ

ವೆಂಬುದು ನನಗೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕ್ಲಾಪ್ 2 ಇಲ್ಲಿ Definitions (a) Cattle includes elephants, camels, buffaloes, horses, mares. ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಸರ ಕತ್ತೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಜಿಬ್ಬು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹ ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕತ್ತೆಗಳು ಮಾದುವ ಹಾವಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೇಸರ ಕತ್ತೆಗಳ ಹಾವಳಿ ಬಹಳ ಜಾನ್ಸಿ. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ನವರು ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಬಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕತ್ತೆ ಏನು ಮಾಡಿತು ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಕತ್ತೆಗಳು ಹೇಸರ ಕತ್ತೆಗಳಂತೆ ಹಾವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುವು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಡಿವಿಜನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಸರಕತ್ತೆ ಅಥವಾ ಜಿಬ್ಬು ವೆಂಬುದನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಅದು ಇದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಕಾಡುಮೃಗವಾದ ಮುಳ್ಳು ಹಂದಿ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಗಿಡಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾಶಮಾಡುತ್ತವೆ. ಜೋಳದ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಸಹ ಕಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ. ಕೂಡಲೆ ಡೆಪುಟಿಮ್ಯಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮುಳ್ಳು ಹಂದಿಯನ್ನು ಸಹ ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿ ಕಡಿಯನ್ನು ಸಹ ಸೇರಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಂ. ಪಾಟೀಲ್.—ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಸಾಕಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಆನೆ ಸಾಕಿದ ಪ್ರಾಣಿಯಾದರೂ ಆಗಬಹುದು, ಸಾಕಿದ ಪ್ರಾಣಿ ಆಗದೆಯೂ ಇರಬಹುದು. ನಾನು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಕಾಡುಮೃಗಗಳೆಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಬೇರೆ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಈ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಾ ಓದುತ್ತಾ ಕಾನೂನು ಪಂಡಿತರುಗಳು ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಏನೇನೋ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಯೋಗಿ ರಚನೆಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಕಂಪನ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಜನಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಾರದೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಅಡಿಷನಲ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. There are two District Magistrates; the Deputy Commissioner and Additional Deputy Commissioner. Among these two who is to exercise this power?

Mr. SPEAKER.—Please see sub-clause (b) on Page 10, District Magistrate means the Deputy Commissioner of the district exercising the powers of a District Magistrate.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಈಗ ನನ್ನ ಅನುವಾನ ಪರಿಹಾರವಾಯಿತು.

ಇನ್ನು Establishment of Pounds, Control of Pounds, and Appointment of Pound-keepers ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅವರನ್ನು District Magistrate ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಪೌಂಡ್ ಕೀಪರಿಗೆ ಕಮಿಷನ್ ಏನಾದರೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂಬುದು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲೆಯಾದರೂ ಒಂದು ಪೌಂಡ್ ಇಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಮೆಂಟಿನೆನ್ಸ್ ಯಾರು ಮಾಡುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಂ. ಪಾಟೀಲ್.—ಅದನ್ನು ರೂಲ್ಸ್ ಮೇಕಿಂಗ್ ಪವರ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಸ್ಟ್ಯಾಟೂಟ್‌ಗಿಂತ ಗೂಡ್-ಮೇಕಿಂಗ್ ಪವರ್ ಬಹಳ ಜೋರಾಗಿರುತ್ತದೆಯೇ? ಅದು ನ್ಯಾಯವೇ, ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri R. M. PATIL.—That is always there.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಪೌಂಡನ್ನು ಮೇಂಟೇನ್ ಮಾಡುವವರು ಯಾರು ಎಂಬುದು ಇದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ರೆಕ್ಕೆ ಕಮಿಷನರಿನವರೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Clause 7: Seizure of cattle damaging land “(1) Any person authorised by the State Government in this behalf or any member of the watch and ward staff of a village or Town panchayat, may seize or cause to be seized any cattle trespassing

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

on any land in a village and doing damage to such land or to any crop or produce thereon" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮೇರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನೋಡಿ.

"Clause 8: Cattle damaging public roads, canals, embankments, etc., Whenever any cattle are found straying on or doing damage to public roads, parks, pleasure grounds, orchards, plantations, canals, drainage works, embankments, or the sides or slopes of such roads, parks, grounds, orchards, plantations, canals, drainage works and embankments and the like, persons incharge of such roads, parks, grounds, orchards, plantations, canals, drainage works, embankments and the like, or any officer of police, may seize or cause to be seized such cattle and shall send them or cause them to be sent within twenty-four hours of the seizure to the nearest pound." ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

Who is in charge of these properties? Any person living round about the place notices stray cattle damaging such property, he cannot seize them.

Mr. SPEAKER.—Is the member in charge of that road ?

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—The officer in charge of the road is not there ; I have noticed damage being done. What is to be done ? Supposing a person whose property or cattle is seized on behalf of the Government, he may say that just because they are not in good terms the property has been seized and he is unnecessarily harassed. Then he goes to court and the court will have to hold that the seizure is illegal. He has to pay fine ; so the provisions are not clear and they are not helpful to keep stray cattle under check and control. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಕ್ಯಾಜ್ 7 ಕ್ಕೂ ಮತ್ತು 8 ಕ್ಕೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮನೋದೇ ಪಾಸಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಇದನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮನೋದೆಯನ್ನು ಆತುರ ಆತುರವಾಗಿ ತಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಪಾಸು ಮಾಡುವುದು ನನಗೇನೋ ಸರಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಪಬ್ಲಿಕ್ ರೋಡಿನಲ್ಲಿ ದನಗಳು ಡಬ್ಬಮೇಜ್ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಯಾರು ಸೀಜ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಇದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಕಡೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಈ ಮನೋದೇ ಚರ್ಚೆಯಾಗುವಾಗ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಅದರ ಅವ್ಯಕ್ತರುಗಳೂ ಬದಲಾವಣೆಯಾದರು. ಆ ಮೇರೆ ಕ್ಯಾಜ್ 9 ರಲ್ಲಿ:

"Police to aid seizures : Whenever there is resistance or likelihood of resistance to a seizure under Section 7 or 8 or the likelihood of the cattle seized being attempted to be rescued from persons making such seizure, the person seizing or causing the seizure of the cattle may require the aid of the police in preventing such resistance or rescue and any officer of police shall, when so required render the aid necessary." ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

Take the case of an out-post where the head constable is not present. There is a complaint not to seize. In such circumstance, who is to come to aid ?

Sri R. M. PATIL.—Always there will be a Station House Officer and he is always in charge of the Police station. If the head constable is not there, an officer who is nominated as a Station Officer takes charge of the complaint.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ತೇಶ್ವರ.—ಪೊಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗೆ ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ, ಅಲ್ಲಿ “The Head constable is not there; there is only one constable. He has to seize cattle. A particular individual makes a complaint.” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

Sri R. M. PATIL.—It is only imagination.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ತೇಶ್ವರ.—ಇದು ಸ್ವಲ್ಪ ಇಮ್ಯಾಜಿನೇರಿಯಾದಿಂದ ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ತಮ್ಮ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The House will now adjourn for Tea and will meet after half an hour.

The House adjourned for Recess at Three of the Clock and reassembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair.]

Sri B. R. SUNTHANKAR (Belgaum City).—Mr. Speaker, Sir, though I fully agree with the objects of this legislation, I cannot fully support the report of the Select Committee because it is only one-sided as all the members of the Select Committee are from the Ruling Party, i.e., the Congress Party and not a single member is there from the Opposition. That is why this report is a one-party report i.e., the Congress Party Report. When the Original Bill was under discussion, the entire Opposition had staged a walk-out in protest against certain actions and misdeeds of the Government and taking advantage of that walk-out the Government hurried through the legislation and got the Select Committee appointed.

Mr. SPEAKER.—Does the member suggest that they should have waited ?

Sri B. R. SUNTHANKAR.—Certainly. The heavens would not have fallen had the Ruling Party waited. That shows what scant respect the Ruling Party has for the Opposition. Certainly, the Ruling Party could have waited for the co-operation of the Opposition. That means the Ruling Party does not want the co-operation of the Opposition. That is why, though I fully agree with the objects of the legislation, I cannot fully support the report of the Select Committee. With these preliminary remarks, I will come to the Bill proper.

As has already been pointed out by my Hon'ble Colleague Sri V. S. Patil, the original Bill was cast on the model of the old Act of 1871, an Act which was enacted nearly a century back. The Select Committee

(Sri B. R. SUNTHANKAR)

has effected no material changes in the original Act: they have no doubt made minor changes but the character of the legislation remains outmoded; it remains the same as that of the Act of 1871. According to the old Act, the control and administration of this legislation was entirely in the hands of the District Magistrate. The District Magistrate in the British regime was all in all in the district. So, all the powers were entrusted to the District Magistrate at that time. But now, the times have changed. We are living in an independent India and we are living in an age of what is called decentralisation. So, there should be decentralisation wherever possible. Here is a legislation in which the Government could have easily decentralised the powers, because, as has been already pointed by some previous speakers, this legislation deals mostly with villages. The administration and control of this legislation should have been transferred to the Panchayatiraj institutions; that has not been done. The Select Committee could have certainly done that. The first Chairman of the Select Committee was the previous Development Minister Sri Ramakrishna Hegde who is considered as a champion of decentralisation of the panchayatiraj in this House, and in spite of his being the first Chairman, he has failed to introduce decentralisation in this legislation. Even now there is a clause at the end which seeks to delegate the power of the State Government to various local authorities. That is not a new provision; there was such a provision in the old Act also. Whenever it was found suitable to the British Government, they used to transfer certain powers to the local bodies. As a matter of fact, the entire control and administration of the Cattle Trespass Act should have been completely handed over to the panchayatiraj institutions. That has not been done. I would like to request the Government even at this stage to see that the powers of this legislation are transferred as far as possible to Gram panchayats and Panchayatiraj institutions.

Coming to clause 5 about appointment of pound-keepers, I doubt very much how far the police patel of a village will be competent to perform all the duties of a pound-keeper. Some of these duties were certainly there in the old Act, but for all practical purposes the old Act was non-existent. It was rarely exercised. Now when they are enacting this legislation afresh, they will have to see that it is properly administered and it serves the purpose for which it is enacted. The pound-keeper will have to maintain a register, furnish a copy of the register, keep accounts and do so many other things. As has been pointed out by my colleague Sri V. S. Patil clauses 12, 13 and 14 give wide powers in the hands of the pound-keeper and I doubt very much whether the police patel will be the efficient officer to maintain the office of pound-keepers. So I feel that management and control of cattle pounds should be entrusted to Gram Panchayats and the Secretary or any other officer of the Gram Panchayat should be appointed as pound-keeper. That will be in fitness of things.

Sri R. M. PATIL.—The Hon'ble member may kindly read clause 30.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—I have already referred to that. That provision was there in the old Act and it is not new. The only thing was it was not properly exercised.

Then coming to clause 6(4) which says that the pound-keeper shall take charge of the cattle and provide them with sufficient food and water, this is a good provision because the experience of the present cattle pounds is very bad. This seems to be a new suggestion made by the Select Committee and it is a very good suggestion because the past experience is that these cattle pounds are neglected. The cattle impounded are not provided with sufficient fodder and water. It is simply a hell for the cattle to be impounded in the present cattle pounds.

Then I come to the provisions of clauses 12 and 13. Under clause 12, the owner of the cattle may come forward and claim the cattle. For that he will have to simply deposit some amount by making a declaration. This provision may be all right in villages where everybody knows whose cattle is the one which is impounded, but in bigger towns and cities this clause may give scope for fake persons to come as owners and claim the cattle. So there should be some provision for ascertaining that the person who appears and claims the cattle as his own is the genuine owner of the cattle. There is no such provision in this clause and so any fake person may come forward and claim the cattle as his own.

Mr. SPEAKER.—Shall we add 'on satisfying proof of his ownership'?

Sri B. R. SUNTHANKAR.—Some such provision should be there. People are not now so much law-abiding as they were in 1871.

Similarly, the provision of clause 14 may cause some hardship. For want of sufficient grazing area the resident owner may be asked to remove his useless cattle to such place or places within the State and within such period as may be specified in the order. That is very likely to cause hardship to the resident owner. Where can he send his cattle? You may direct that he should remove the cattle to such and such a place, but it may be impossible for him to remove the cattle to that place. So if this clause is enforced the result will be that the resident owner will be forced to sell his cattle to the butcher. This will certainly cause hardship. I think this provision should be removed.

As regards the administration of this measure, as I have already pointed out the present administration and control of cattle pounds is very defective. It is not satisfactory at all. After the passing of this enactment Government will have to see that the cattle pounds are properly administered. A large number of new pounds will have to be established and they should be properly maintained, managed and controlled and all care should be taken to see that they are provided with sufficient fodder and water.

With these words, I conclude.

V-31 N65

— N65-1-1-5

(B) 4820